

JĘZYK ANGIELSKI ZAWODOWY W LOGISTYCE

Klasa 4T L

Niezbędne wymagania edukacyjne z j. angielskiego zawodowego

TEMATYKA / SŁOWNICTWO:

Terminologia logistyczna

Skróty nazw logistycznych

Środki transportu

Opis firmy

Wyrażenia liczbowe, miary

Komunikacja w biznesie

Dokumentacja i korespondencja w logistyce

Gramatyka – zakres materiału dla klasy 4.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie spełnia kryteriów oceny dopuszczającej, a deficyty w zakresie wiedzy i umiejętności nie pozwalają na kontynuację nauki

na kolejnym etapie nauczania.

WYMAGANIE	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Znajomość środków językowych (leksyka i gramatyka)	Uczeń posługuje się bardzo ograniczonym zakresem słownictwa, utrudniającym realizację poleceń bez pomocy nauczyciela; zna wybrane reguły gramatyczne w niewielkim stopniu stosuje poznane struktury gramatyczne; popełnia bardzo liczne błędy.	Uczeń zna i posługuje się podstawowym słownictwem i wyrażeniami; często popełnia błędy w ich wymowie i zapisie; zna znaczną część podstawowych struktur gramatyczno-leksykalnych, jednak z trudem potrafi je wykorzystać w komunikacji.	Uczeń, popełniając nieliczne błędy, stosuje większość poznanych wyrazów i zwrotów; w większości poprawnie stosuje poznane struktury gramatyczne w zadaniach i własnych wypowiedziach; błędy nie zakłócają komunikacji.	Uczeń zna prawie wszystkie wprowadzone słówka i wyrażenia z wymienionych zakresów tematycznych, bezbłędnie je wymawia i zapisuje; poprawnie stosuje poznane struktury gramatyczne w zadaniach językowych i własnych wypowiedziach.	Uczeń, który spełnia wszystkie kryteria oceny bardzo dobrej w zakresie: znajomości środków językowych, rozumienia i tworzenia wypowiedzi ustnej i pisemnej, reagowania a także: aktywnie doskonali swoje umiejętności i poszerza wiedzę, wykorzystując techniki samodzielnej pracy i przygotowuje proponowane zadania dodatkowe (np. prezentacje ustne lub multimedialne).
Rozumienie wypowiedzi (ustnej i pisemnej)	Uczeń rozumie niektóre polecenia nauczyciela; w tekstach słuchanych i czytanych rozumie pojedyncze, podstawowe słowa. Zadania na rozumienie tekstu czytanego i słuchanego sprawiają mu trudność; popełnia bardzo liczne błędy.	Uczeń rozumie bez problemu polecenia nauczyciela; potrafi wykonać większość zadań na rozumienie ze słuchu, jeśli może kilkakrotnie odsłuchać teksty; rozumie ogólnie proste teksty pisane w zakresie znanych mu tematów i struktur, a także wiele informacji szczegółowych.	Uczeń rozumie wszystkie polecenia nauczyciela i na ogół poprawnie wykonuje zadania na rozumienie ze słuchu; rozumie większość informacji szczegółowych w tekście; czyta ze zrozumieniem większość tekstów z poznanych tematów, potrafi podać ogólny sens tekstu i wykonać zadania, popełniając nieliczne błędy.	Uczeń rozumie wszystkie polecenia nauczyciela oraz potrafi z tekstów czytanych i słuchanych zrozumieć i wyselekcjonować wszystkie potrzebne informacje; zadania na rozumienie wypowiedzi ustnej i pisemnej wykonuje bez większych błędów.	
Tworzenie wypowiedzi (ustnej i pisemnej)	Uczeń z trudem tworzy wypowiedzi ustne i pisemne; są to bardzo	Uczeń tworzy krótkie, kilkuzdaniowe wypowiedzi ustne i pisemne według	Uczeń potrafi w prosty sposób wypowiedzieć się ustnie i pisemnie	Uczeń bez problemu wypowiada się na poznane tematy; jego wypowiedzi	

	proste teksty tworzone według wzoru; popełnia liczne błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na zrozumienie wypowiedzi.	wzoru, stosując mało urozmaicone słownictwo; popełnia błędy językowe, które w pewnym stopniu wpływają na zrozumienie wypowiedzi.	na większość poznanych tematów, stosując w miarę urozmaicone słownictwo i poznane struktury, nieliczne błędy nie mają wpływu na zrozumienie jego wypowiedzi.	ustne i pisemne są wielozdaniowe; używa szerokiego zakresu słownictwa i struktur; stosuje właściwą formę i styl wypowiedzi.	
Reagowanie (ustne i pisemne)	Uczeń z trudem nawiązuje komunikację z powodu słabej znajomości środków językowych i niepoprawnej wymowy; z pomocą nauczyciela odpowiada na proste pytania i prosi o udzielenie informacji, popełniając błędy, które w znacznym stopniu utrudniają komunikację.	Uczeń potrafi odpowiedzieć na pytania dotyczące go osobiście oraz z niewielką pomocą zadać proste pytanie rozmówcy na poznane tematy, komunikację zakłócają błędy w wymowie, intonacji lub w strukturach gramatycznych.	Uczeń udziela informacji i prosi o informacje związane z poznanymi tematami, popełniając nieliczne błędy językowe, które zwykle nie zakłócają komunikacji; w większości poprawnie reaguje na wypowiedzi rozmówcy, korzystając z poznanego słownictwa i zwrotów.	Uczeń bierze aktywny udział w rozmowie; w sposób swobodny udziela informacji i prosi o informacje związane z poznanymi tematami; prawidłowo reaguje na wypowiedzi rozmówcy i korzysta z szerokiego zasobu słownictwa i struktur gramatycznych.	

Specyficzne trudności w uczeniu się (np. dysleksje, dysgrafia, dysortografia):

Dysgrafia:

Dostosowanie wymagań w odniesieniu do formy tekstu. W przypadku, gdy nauczyciel ma trudności w odczytaniu pracy może poprosić ucznia o przeczytaniu fragmentu testu lub odpytać go ustnie z danego materiału. Warto też prosić ucznia o pisanie drukowanymi literami lub pisanie prac przy użyciu komputera. Ocenie nie podlega czytelność, estetyka prac tylko ich wartość merytoryczna.

Dysleksja i dysortografia

Dostosowanie wymagań wiąże się z wydłużeniem czasu na prace pisemne na sprawdzianie o 5-10 minut (w zależności od rodzaju pracy). Nauczyciel powinien sprawdzić czy polecenia szczególnie na sprawdzanie zostały przez ucznia dobrze zrozumiane. Zaleca się polecenia krótkie i proste. Podczas odpowiedzi ustnych nauczyciel może zadawać pytania naprowadzające lub pomocnicze. W razie potrzeby można podzielić materiał na części. W pracach pisemnych ocenie nie podlegają błędy ortograficzne. Pisanie prac pisemnych może odbywać się ze słownikiem ortograficznym. Przed wezwaniem ucznia do odpowiedzi należy dać mu czas na powtórzenie materiału i skoncentrowanie się. W razie potrzeby zalecane jest wydłużenie czasu pracy na niektóre zadania oraz zwiększenie czasu na opanowanie danego słownictwa. Ważne jest nauczanie polisensoryczne.

Uczeń z zaburzeniami funkcji słuchowo-językowych (np. słabosłyszący):

- ważne jest zapewnienie pomieszczenia z dobrą akustyką, w razie potrzeby zamknięte okna

- posadzenie ucznia w pierwszej ławce;
- nauczyciel powinien znajdować się blisko ucznia gdy przekazuje informację słowną;
- wydłużenie czasu na udzielenie odpowiedzi (np. w przypadku ucznia jękającego się) oraz na uczenie się nowego słownictwa;
- sprawdzanie czy uczeń dobrze zrozumiał treść polecenia, w razie potrzeby udzielanie dodatkowych wskazówek;
- zwiększenie metod wykorzystujących zmysł wzroku – pomoce wizualne (historyjki obrazkowe, ilustracje).

Uczeń z zaburzeniami funkcji wzrokowo-przestrzennych (np. słabowidzący):

- posadzenie ucznia w pierwszej ławce, zapewnienie właściwego oświetlenia;
- wydłużony czas na sprawdzianach i na wykonanie określonych zadań na lekcji, a także na opanowanie nowego materiału;
- materiał, który sprawia uczniowi trudność jest dzielony na mniejsze części;
- częste korzystanie z materiałów audio;
- dostarczenie tekstów drukowanych w wersji powiększonej;
- stawianie pytań typu „co widzisz?”, żeby sprawdzić czy należy pomóc uczniowi we właściwej interpretacji materiału.

Uczniowie z niepełnosprawnością ruchową:

- dopasowanie stołu, krzesła do potrzeb fizycznych ucznia;
- w razie potrzeby zapewnienie asystenta (osoby, która będzie pomagała w poruszaniu się lub przemieszczaniu osobie);
- jeśli niepełnosprawność wiąże się z brakiem możliwości pisania to dostarczanie materiałów skserowanych albo w formie audiowizualnej.

Uczniowie z chorobami przewlekłymi lub uczniowie, którzy doznali sytuacji kryzysowych, traumatycznych:

- dostosowanie tempa zajęć, zadania domowe dopasowane do możliwości ucznia związanych z sytuacją zdrowotną;
- w razie potrzeby wydłużenie terminu związanego z poprawą sprawdzianów, wyznaczanie indywidualnego terminu;
- możliwość wydłużenia czasu przeznaczonego na pisanie sprawdzianu lub odpowiedź ustną;
- jeśli zajdzie taka potrzeba wolniejsze tempo pracy;
- udzielanie pomocy, wyjaśnień, motywowanie do pracy;
- szczególny nacisk kładzie się na wsparcie emocjonalne.

Uczniowie nadpobudliwi (np. ADHD) i zespół Aspergera:

- stosowanie krótkich poleceń używając zdecydowanego tonu;
- wyznaczenie jasnego celu i dzielenie materiału na mniejsze partie;
- eliminowanie bodźców rozpraszających z otoczenia;
- używanie jednoznacznego języka, wyjaśnianie metafor, wyrazów wieloznaczne.

Uczniowie z mózgowym porażeniem dziecięcym, epilepsją:

- stosowanie krótkich i zrozumiałych poleceń;
- możliwość wydłużenia czasu na opanowanie większej ilości materiału;
- umiejscowienie ucznia w pierwszej ławce blisko tablicy;
- w miarę możliwości stosowanie ustną formę odpowiedzi.

Wszyscy uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych powinni mieć ułatwiony oraz umożliwiony dostęp do korzystania z pomocy dydaktycznych. Należy często sprawdzać prace domowe, tak aby na bieżąco eliminować błędy. W sposób szczególny trzeba zadbać o rozwijanie zainteresowań oraz podtrzymywanie motywacji do nauki. Bardzo ważną rolę spełniają różnego rodzaju wzmocnienia pozytywne, np. zachęta, pozytywna informacja zwrotna, docenianie nawet małych sukcesów. W ocenie ucznia uwzględniany jest wysiłek i wkład pracy ucznia, jego aktywność, zaangażowanie, systematyczność a więc stosunek do obowiązków szkolnych, a nie same efekty pracy. Przy ocenianiu prac uczniów ze specjalnymi wymaganiami ocenie nie podlegają błędy wynikające z ich deficytów. Nie można karać za objawy choroby. Należy chronić przed przemocą ze strony grupy rówieśniczej.

Praca z uczniem zdolnym:

- należy poszerzać materiał prezentowany na zajęciach;
- motywować do uczestnictwa w konkursach i olimpiadach;
- przydzielać uczniom zdolnym bardziej ambitne zadania podczas pracy grupowej, indywidualnej;
- dawać możliwość wyboru zadań i prac dodatkowych ;